

Lovforslag nr. L 6. Fremsat den 6. november 1979 af arbejdsministeren

Forslag

til

Lov om midlertidigt stop for lønstigninger

§ 1. Der kan ikke for perioden 5. november 1979 indtil 31. december 1979 aftales eller fastsættes højere lønninger end de pr. 5. november 1979 gældende.

Stk. 2. Såfremt der inden 5. november 1979 er aftalt eller fastsat forhøjelse af lønninger i den i stk. 1 nævnte periode, kan forhøjelsen ikke få virkning før efter periodens udløb.

Stk. 3. Der kan ikke i den i stk. 1 nævnte

periode aftales eller fastsættes højere lønninger for tiden efter periodens udløb.

§ 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.

§ 3. Loven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Den nuværende alvorlige økonomiske situation er bl. a. præget af kraftige pris- og omkostningsstigninger.

Det er regeringens hensigt meget hurtigt at fremlægge omfattende forslag til, hvorledes disse problemer skal afhjælpes, men overvejelserne herom forudsætter bl. a. forhandlinger med de berørte organisationer.

For at få den fornødne tid til disse forhandlinger vil det være nødvendigt i en kortere periode at afskære mulighederne for pris- og lønstigninger, således at den alvorlige økonomiske situation ikke yderligere forværres.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med de af regeringen samtidig fremsatte lovforslag, herunder forslag til lov om stop for priser, takster, honorarer, udbytter m. v.

Forslaget indebærer, at lønstigninger, der ikke var gældende inden den 5. november 1979, hverken kan gennemføres i lovens gyldighedsperiode eller aftales i gyldighedsperioden med virkning for tiden efter denne.

Det betyder, at aftaler, der indgås i strid med loven, er ugyldige og ikke kan søges håndhævet gennem det fagretlige system eller ved domstolene.

Samtidig indebærer den foreslåede prislovgivning, at ingen lønstigninger i perioden kan indregnes i priserne.

Endelig medfører forslaget, at der i intet tilfælde i medfør af en kollektiv overenskomst over for modparten kan rejses krav om lønstigninger, og at de sædvanlige overenskomstretnlige regler for behandling af sådanne krav ikke kommer til anvendelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Forslaget omfatter alle former for aftaler eller fastsættelse af højere lønninger, uanset om der er

hjemmel til sådan aftale i kollektiv overenskomst eller aftale, ved lov eller individuel aftale.

Bestemmelsen i stk. 1 fastslår, at aftaler om forhøjelse af lønninger i perioden 5. november 1979 til 31. december 1979 er ugyldige. Det samme gælder ensidig fastsættelse i samme periode af højere løn end den pr. 5. november 1979 gældende.

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at lønforhøjelser ikke kan ske i lovforslagets gyldighedsperiode, uanset om de måtte være aftalt eller fastsat inden den 5. november 1979.

Bestemmelsen i stk. 3 fastslår, at der i den samme periode heller ikke kan aftales eller fastsættes højere løn for tiden efter den nævnte periode.

Ved lønninger forstås enhver form for lønindtægt i form af års-, måned-, 14-dages-, uge- eller timeløn, akkordfortjeneste, gratialer, honorarer, bonus, produktionstillæg, diæter eller andre former for godtgørelse.

Ligeledes vil enhver forhøjelse af lønningerne, på grundlag af anciennitet eller ved forhøjelse af forskellige tillæg, såsom f. eks. dyrtidsregulerings-tillæg, taktreguleringsstillæg, akkordafsvanstillæg, beklædningsstillæg, smudstillæg, højdetillæg, faretillæg, kuldettillæg m. v. være omfattet af forslaget.

Forslaget omfatter med andre ord den betaling, der er aftalt eller fastsat for udførelse af arbejdet, ikke udbetalingen til den enkelte lønmodtager. Det betyder f. eks. at der ikke er noget til hinder for, at en lønmodtager, der arbejder på akkord, ved en ekstra indsats efter den 5. november 1979 har en højere indtjening end før dette tidspunkt, når blot beregningsgrundlaget for akkorden og akkordsa-tserne, herunder akkordprislisterne er uændret.

Det betyder endvidere, at lovforslaget ikke hindrer, at der ved forfremmelse eller ved erhvervelse af nyt arbejdsområde opnås en højere lønning, når blot denne lønning ikke er højere end den forgængeren havde ret til i stillingen. Aflønning af nyt arbejde, som ingen før har bestridt, er ikke omfattet af lovforslaget.